

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 20

Gegužės (May) 16, 1925 M.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Sk aud u l y s .

Pagyvenę žmonės pažįsta įvairiausių skaudulių, sielvartų ir vargų. Tai asmeniniai kiekvieno skausmai. Jie yra įvairiausi, — sunkiai ir lengvai pakeliami.

Kaip atskiras žmogus, taip ir visa tauta turi savo skaudulius, sielvartas ir vargus. Ir tautos vargai ir pavojai yra įvairiausi: vienus išvengia lengvu būdu, su kitais turi stoti kariauti kalaviju, kad savo nepriklausomą gyvenimą apdraudus.

Kiekvienas žmogui skausmas yra nemalonus dalykas. Bet jeigu tasai

skausmas buvo pramatytas ir kiek galint sumažintas, — paliko jo tik pusę. Nevisada taip gerai pavyksta. Kartais yra pramatoma nelaimė, ieškoma kelių būdų pasipriešinti, ir nerandama. Ir maža tuomet nelaimė visame savo nemalonume pasireiškia.

Lygiai panašiai skaudžiai atjaučia tautos nelaimę šviesesni, giliau mąstantieji žmonės, kuomet neranda nei mažiausios vilties esamam, ar gręšiamam tautos pavojui pasipriešinti.

Mūsų išeivijai Amerikoje gręsi didelis tikiybinis ir tautinis pavojus. Tą

visi kilnesnieji žmonės mato ir žino. Ačiu Dievui, daug Lietuvių susiburė į parapijas, daug atlieka savo tikišinės pareigas, eina šventadieniais bažnyčion, užlaiko pasninką įsakytose dienose, atlieka vėlykinę išpažintį, bet daug, oi daug mūsų brolių skęsta degtinėje, doriniam purvyne, socialistų sapnus besapnuodami. Visų jų atgauti tiesai ir savo tėvynei nėra galimybių.

Jų dalis baigs gyvenimą taip kaip gyvena, — juodai, be vilties į laimingą ateitį. Kiti-gi, bent retkarčiais savo padėtį apsvarstantieji ir tiesos ieškantieji, sugrįš prie mūsų. Duok Dieve.

Bet mūsų išėivijai gręsi dar didesnis pavojus. Tarp tėvų lietuvių ir jų vaikų pasidaręs yra aiškiai matomas skilimas. Vaikai nebenori daugybėje atvėjų klausyti savo tėvelių. Išaugę į jaunikaičius ir merginas dienų dienas praleidžia judamuosiuose paveiksluose, skaito šlykščiausias knygas, valkiojasi kur užsimano ir su savo tėveliais nei kiek nesiskaito, k. a. Chicagoje. Nekartą net sunus, o ir dukra pakelia ranką prieš savo tėvą ir motiną. Tas visa aiškiai įrodo, kaip netolimoj ateity tame jaunime, mūsų tėvelių kruvinu prakaitu išauklėtame, žus ne tik tautiniai ir žmogiškieji jausmai, bet ir tikišinis bent koks nusimanymas.

Šiek tiek, bent dalinai tąjį jaunimo ištvirkimą sulaiko idėjinės jaunimo organizacijos "Vyčiai" ir "Giedrininkai." Už tai susipratusiam ir susiburusiam į tas draugijas jaunimui priklauso mūsų pagarba.

Bet kur kiti jaunuolių tukstančiai? Jie žuva pamažu svetimoje juroj. Čia

yra mūsų tautai tikras skaudulys.

Prieš kiekvieną skaudulį ieškome vaistų. Ir čia turime ieškoti gyduolių. Tėvų autoritas pagarba pranykus yra jaunimo tarpe, reikia rasti būdų tai atitaisyti. Čia turėtų būti visos geros ir galimos priemonės sunaudotos. Pirmoj eilėje turi patys tėvai žiurėti, kad jų vaikai juos gerbtų kaip savo tėvus ir didžiausius žemėje geradarius. Ant-ra, turėtų susipratusieji tėvai neleisti savo vaikų į tokias betikišines mokyklas, kur jie daugiau išmoksta saviškius niekinti negu gerbti. Jauną medelį iš jauno reikia lenkti; nuo jaunučių reikia pradėti. Neįkainuojamos svarbos yra mūsų išėivijai parapijų mokyklos. Tik tos mokyklos sugeba duoti platesnį ne vien proto, bet ir valios išauklėjimą, išmokina savo tautą mylėti ir savo tikišinius įsitikinimus drąsiai ir viešai pareikšti.

Iš parapijų mokyklų išėjęs jaunimas daug yra geresnis už savo amžiaus draugus lankančius viešąsias mokyklas.

Mokykla yra tinkamiausias įrankis pakelti vaikų akyse tėvų gerbimą, autoritą, išauklėti dorus kilnios sielos asmenis. Nesigailėkime pinigų nei vargo mūsų parapijų mokyklas bekurdami ir jas užlaikydami. Jos neša patiems tėvams daugerioją naudą, o ir visai mūsų tautos išėivijai lemia geresnę ateitį, tik kad tų mokyklų daugiau būtų! Kad nei vienos lietuvių kolonijos neatsirastų be savo parapijinės mokyklos.

Su paaugusiu jaunimu, pabaigusiu parapijos mokyklą, yra dar ir kitokių vargų. Bet tuo reikalu gal sekančiame "Laivo" numeryje pakalbėsime.

Divorsai.

Vieną kartą prisiartinio prie Kristaus parisiejai ir gundydami, paklausė: "Ar valia žmogui paleisti savo pačią del kokios nors priežasties?" — Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: "Ar neskaitėte, kad tas, kurs pradžioje sutvėrė žmogų, padarė juos kaipo vyrą ir moterį ir tarė: Todėliai žmogus paliks tėvą ir motiną ir laikysis savo pačios, ir du bus vienas kunas. Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria." (Mat. 19, 1-6).

Tais žodžiais Viešpats Jėzus pareiškia, kad moterystės ryšys nėra suardomas, kad jokių divorsų negali buti.

Kad taip, o ne kitaip reikia Kristaus žodžiai suprasti, Jisai pats teikėsi paaiškinti, pridėdamas: "Kas nors paleidžia savo pačią ir kitą veda, daro link jos svetimoterystę. Ir jei pati skiriasi nuo vyro ir už kito teka, ji svetimoteriauja." (Mk. 10, 11-12).

Ką Kristus aiškiausiais žodžiais mokino, tai apaštalai skelbė pasauliui. Šv. Povilas Apaštalas laiške Korintiečiams šitaipos sako: "Tiems, kurie yra surišti moteryste, įsakau ne aš, bet Viešpats, kad moteris nesiskirtų nuo vyro; o jei atsiskirtų, kad pasiliktu netekėjusi, ar susitaikintų su savo vyru. Taippat vyras tenepaleidžia savo pačios." (I Kor. 7, 10-12).

Tik viena mirtis suardo moterystės ryšį. "Moteriškė surišta įstatymu, kolei jos vyras gyvas; jei jos vyras miršta, ji darosi liuosa; tegul teka už ko nori, tiktai Viešpatyje." (I Kor. 7, 39).

Kristaus ir Apaštaly mokslą apie moterystės nesuardomybę per visus amžius skelbė ir šiandien skelbia Kristaus tikroji — Katalikų Bažnyčia.

Bažnyčia jokių divorsų nepripažįsta, nes tai aiškiai prieštarauja Kristaus mokslui. Bažnyčiai teko už tai daug nukentėti praeitais amžiais, bet ji niekuomet nuo Kristaus mokslo neatsitolino.

1193 metais Pilypas, prancuzų karalius, išvaręs iš namų tikrąją savo pačią, norėjo vesti kitą. Tuomet pakėlė balsą popiežius Inocentas III ir tarė karaliui: "Ne valia!"

Šešiolyktame šimtmetyje Henrikas VIII Anglijos karalius, norėjo gauti divorsą nuo savo tikros pačios Katarinos ir vesti kitą Oną Boleyn. Popiežius Klemensas VII nesutiko, remdamasis Kristaus aiškiai paskelbtu įstatymu, kad moterystės ryšys yra nesuardomas. Ir nors Popiežiaus nesutikimas stumė Henriką prie atpuolimo nuo Bažnyčios, nors jisai pradėjo baisiausiu budu persekioti Bažnyčią Anglijoje, Popiežius nei nemanė atmainyti to, kas Kristaus įsakyta. Geriau kentėti, ne kaip laužyti Dievo įsakymą. — Štai ko laikosi Bažnyčia per visus amžius!

* * *

Mūsų laikais supagonėjusis pasaulis nesilaiko Kristaus įstatymo apie moterystės nesuardomybę. Šiandien, ypač Amerikoje, divorsai plinta, kaipokia baisiausi užkrečiama liga. Ir

tuos divorsus palaiko ir įstatymais užgria atitolusioji nuo Kristaus mokslo valdžia.

Lietuviai Katalikai atsidadurę čia toje supagonėjusioje šalyje, matydami, kaip čia negerbiama moterystė, kaip čia lengva gauti nuo pasaulinės valdžios divorsą, išstatyti yra dideliai pagundai. Ir jei kur tikėjimas atšalo, jei kur Dievo meilė užgeso, ten lengvai pasiduodama tai pagundai ir mėgina-

ma eiti supagonėjusių bedievių ir netikėlių pėdomis.

Bet tegul niekas savęs neapgaudinėja. Gal ir šimtas pasaulių valdžių duoti jiems divorsą.

Jų duotasis divorsas nieko nereiškia Dievo akyse. "Ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria."

Lietuviai katalikai! Atsiminkite, kad Dievo reikia labiau klausyti, nē žmonių. X.

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

LEKCIJA.

AP. DARB. 1, 1-11.

PIRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžios iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tu-liariopais budais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jus girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jus gi, nedaugeliui dienų pralinkus, busite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugrąžinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžiai; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jus gausit galios ir busite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs, jiems bergintis, jis buvo pakeičtas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akių

nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyru baltais rubais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrai Galiliejiečiai, ko jus stovite, žiurdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

EVANGELIJA.

MK. 16, 14-20.

ANUO metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gerų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais.

DANGUN ŽENGIMO ŠVENTĖ.

LEKCIJA.

JOKUB. 1, 22-27.

MYLIMIAUSIEJI: Bukite gi žodžio vykintojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykintojas, tas panašus į žmogų, kurs žiuri į savo prigimtą veidą veidrodyje: jis pažiūrėjo į save ir nuėjo, ir tuojuo užmiršo, kok-sai buvo. Kas gi atsidėjęs įsižiuri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi, kas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykintojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs maldingas ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas maldingumas Dievo ir Tėvo akyvaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

EVANGELIJA.

JO. 16, 23-30.

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos. Iki šiolei jus nieko neprrašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jus prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, dėlto kad jus mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

Kantriai, Su Noru Ir Troškimu.

— Garbė Jėzui Kristui! —

— Per amžius. Sveikas, Jonuk. Iš kur atsiradai? —

— Buvau, matai, West Sidės bažnytėlėj pamaldose. Iš ten grįždamas sumaniau užsukti pas tave. Šiandie oras vis tiek nekoks, — negalima kur toli vykti, tai, sakau, Petrą atlankysiu. —

— Gerai sumanei, labai gerai. Nusivilk viršutinius. Aš tave tuoj lietuviška arbatėle pavaišinsiu. —

— Ačiu, Petruti. Mielu noru sveiko vaišes priimu. Bet, drauge, ir šiandie turėsi man į vieną klausimą atsakyti. —

— Gerai, gerai jeigu tik moksėsiu. —

— Dalykas tik man painus, o tau — nēr ką nei sakyti, — tu visas man abejones išaiškini... —

— Negirk dienos be vakaro. —

— Kol užsakytoji arbatėlė išvirs, tai, Petruti, paaiškink man, kaip su tuo nusižeminimu yra. Dalykas tame. Pereitą kartą kaip mudu kalbėjovos, sveikas sakei, kad reikia žmogui žemintis ir prieš Dievą ir prieš žmones ir net prieš save. Kad prieš Dievą žemintis reikia ir tas galima, tai lengvai suprantu. Bet niekaip nesuimu kaip aš galiu prieš save, ar kitus žmones žemintis. —

— Et, Jonuk! Jau maniau, kad kokį man galvosukį duosi, o tuojau pats pamatysi, kad ir patsai nors nežiniomis, bet visgi esi ir prieš save ir prieš žmones nusižeminęs. Klausyk, drauge.

Argi nenusižemini prieš mane kuomet klausai patarimo nusižeminimo klausime? Aišku, taip. Sveikas prisipažinti to klausimo gerai nesuprantas. Ir tas prisipažinimas yra nusižeminimas. Apie save irgi nužemintai manai, nes jautiesi pats persilpnas savo jėgomis išsiaiškinti keblumus. Čia vis daugiau yra proto nusižeminimas, nors dalinai yra jau ir valios. Tasai valios nusižeminimas pasireiškia smarkiau tuomet, kada žmogus pasirįžta iš kokios ydos taisyti, arba įgyti dorybę ir bežengdamas tuo į tobulumą vedančiu keliu, nuolatos jaučia, kad mažai pažangos daro, o daug įvairių netobulumų ir ydų. Tuomet karštoj maldoje ieško pagalbos savo silpnai valiai pas Dievą, o norėdamas pasiekti nusižeminimo tobulybę, rupinasi ir savo mintyse, ir žodžiuose, ir darbuose tikrai nusižeminęs buti. —

— Gerai, Petruk. Man tas dalykėlis kiek aiškiau suprantamas. Bet pasakyk, meldžiamasis, ar nusižeminimo dorybėje nėra laipsnių? —

— O kaip-gi nebuve, yra. Tik tuos nusižeminimo laipsnius vieną nuo kito atskirti praktikoje, gyvenime nėra taip lengva kaip ant rašto. Paprastai nusižeminimo dorybė dalinama į tris laipsnius. Kiti jų daugiau priskaito. Bet trys lengviau atsiminti, — netaip painu. Taigi, pirmutinis nusižeminimo laipsnis yra, kuomet žmogus jaučiasi nusižėjęs V. Dievui ir **Kantriai** kenčia nužeminimus. Antras, aukštesnis laipsnis,

kuomet netik kantriai, bet ir su **noru** priima pažeminimus ir paniekinimus, širdies gelmėse tikrai save skaitydamas vertą esant tų pažeminimų. O trečias nusižeminimo laipsnis, tai visų aukščiausias. Tame laipsnyje žmogus **trokšta** ir ieško pažeminimų dėl Jėzaus meilės.

— Atsiprašau, Petruti, kad pertraukčiau. Man rodos, užteks pirmame laipsnyje įprasti į nusižeminimą, kad būtų galima kitų siekti. —

— Teisingai manai. —

— Bet kaip man elgtis su kitais žmonėmis?

Kaip man užsilaikyti? —

— Klausyk, Jonuk. Pirmiausiai nesigirk ką gero padaręs. Paskui, ne-

ieškok garbingų draugijose vietų; nesirodyk perdaug su savo išmintimi susirinkimuose, bet ramiai ir dalyką apsvaistęs kalbėk. Nepavydėk niekam, buvusiems mandagus, perspėtas nekerštau, nei nenusimink. Kuomet žmonės peiks, — nusižemink širdy ir prieš Dievą. Įžeidimus ir panieką pasistenk ramiai perkentėti ir daug melskis, prašydamas V. Dievo pagelbos tame nelengvame darbe. —

— Ačiu, Petruti. Tikrai brangus man tavo patarimas. Bandysiu įgyvendinti. —

— Gerai, Joneli. O dabar eiva arbatėlės. —

— Gerai, eiva. —

K. M.

Nemari Siela.

Yra Dievas, pasaulio Sutvėrėjas ir Valdytojas. Jisai davė įstatymus visam sutvėrimui. Visi mokslininkai tai žino. Be to, kiekvienas tvarinys, išskyrus žmogų, yra valdomas tam tikrais, neatmainomais įstatais. Žvaigždės, planetos, patsai oras, visoki chemikališki elementai, augalai, vanduo, žvėrys, paukščiai, — visi šitie yra tais įstatymais ir instinktu valdomi, jog duotose aplinkybėse galima spėti jų veiksmą. Žmogus gi, savo veiksmui, nebeturį griežtai nustatyto įstatymo.

Niekados negalima pasakyti, ką žmogus nuspręs. Galima spėti, bet ir tepaliks spėjimas. Gali jis blogose ap-

linkybėse geru buti, o gali geroje aplinkybėse budamas blogą daryti. Gali ir apie ateitį mąstyti, arba tik apie esamąjį laiką; gali norėti greičiau mirti, nei kaip bailiu pasirodyti, arba gali visai nesirupinti, kuo jį vadins. Vieniems žmonėms labiau rupi garbė, nei kaip gyvybė, kiti gi atsisako visos garbės už mažiausią menkniekį; vienas žmogus, badu mirdamas, gali atsisakyti duonos kąsnelio, nuodėme perkamo, kitas gi gali dėl mažiausios priežasties nusidėti; tasai pats žmogus vieną dieną angelas, kitą — velnias. Žmogus gali įstatą užlaikyti arba sulaužyti, nežiurint ar jis bus tai sveikatos, ar tautos,

ar Dievo įstatas. Vienu žodžiu, žmogus yra liuosas daryti gera ar bloga.

Suteikdamas žmogui šią didžią galybę, nejaugi Sutvėrėjas leido jam naudoti ją be jokios atsakomybės? Jeigu Sutvėrėjas duoda žmogui prisakymą, argi Jam nerupī, ar žmogus jį užlaikys ar sulaužys? Jei žmogus laužo teisybės įstatus, kurie pačioje jo prigimtyje gludi, argi prigimties Davėjas neatkreips į tai domės? Argi Sutvėrėjas davė įstatus, kad būtų laužomi?

Jei sulaužome sveikatos įstatą, tai turime už tai atkentėti. Jei sulaužome valdžios įstatą, esame už tai nubausti. Jei sulaužome Dievo įstatą, taiką? Mes žinome, jog gudrus žmonės gali būti neteisingi, o vis vien išvengti sugavimo ir iš to savo neteisingumo turėti pelno. Bet ar gali jie pasaulio Sutvėrėją ir Valdytoją apgaudinėti? Rodosi, jog jie apgauna. Paminklai yra pastatyti žmonėms, latrais buvusiems; žmonės, nedorėliais buvę, yra išaukštinti.

Kadangi geriesiems nevisada užmokama čia ant žemės, ir blogiesiems nevisada atlyginama, tad turi būti ateitis, kurioje teisybė bus suteikiama visiems. Todėl žmogaus siela turi būti nemari. Šitas yra įrodymas, paremtas dalyku atatinkamu. Bet dar ir kitokiu budu galima įrodyti sielos nemarumą.

Materija niekadoms nežuva, o tik keičiasi. Pavyzdžiui medis, kuomet sudėgintas, nežuva, o tik pasikeičia į pelenus, dumus, ir kitus dalykėlius. Tie pelenai bei dumai vėl pasikeičia į kitas, sudedančias juos, daleles, ir taip be galo. Šita tai vadiname materijos

nesunaikinamumas. Materija keičiasi, kuomet padalyta į savo sudėtinės dalelis. Kada jau daugiau negalima šių dalelių padalyti, materija sudaro kitas kombinacijas ir tos tęsiasi toliau, kai po kitos būtybės.

Siela gi yra dvasinis dalykas. Neturi ji dalių, negali būti padalyta; ir todėl negali būti panaikinta, negali žūti, ji yra nemari. Taigi jos ypatybė yra ta, kad ji gyvens visados, niekadoms nežus.

Galima paminėti dar vieną įrodymą. Kiekviena tauta, civilizuota ar laukinė, tiki į busimą gyvenimą. Šitas abelnas visiems tikėjimas privalo turėti savo pamatą prigimtyje, kadangi jis apima visą žmoniją. Sutvėrėjas yra, ir to įsitikinimo davėjas, todėl šis tikėjimas yra tikras tikėjimas. Be to, yra dar mummyse kas tai nors, kuris rodosi sako, jog po mirčiai nežusime. Kiekvienas žmogus, kaikuriose ypatingose aplinkybėse atjaučia tai. Visa gamta rodosi tai skelbia. Medžiai pražydi, šaltai žiemai praėjus; vaisių sėklės, supuvę žemėje, vėl sprogsta į aukštą; mažytė kirmėlaitė, žiemą savo gužtelėje išbuvus, pavasarį išlenda, jau ne paprasta kirmėlaitė, bet graži, margą peteliškė. Visa tai išreiškia gyvenimą po mirties.

Žmogus, sutvėrimo viešpats, tikrai turi kilnesnį likimą, negu dalykai jo valdomi. Žmogaus protas, kuris savyje patį dangų pasiekia ir mato tąją visagalingą ranką, kuri pasaulį sutvėrė, tikrai gyvens ir po mirties. Sutvėrėjas nedavė žmogui vilčių, kad jį su-

klaidinus, bet kad butų jam žvaigždė, vedanti jį prie aukštesnių bei kilnesnių dalykų; kad privestų jį net ir prie jo buties Davėjo. Musų Sutvėrėjas yra,

kaip patsai sakė, Alpha ir Omega, tai yra, Pradžia ir Galas.

K. T. V.

Musų Darbai.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

(Žiurėk "Laivo" No. 19).

3. Easton, Pa. Čia yra nedidelė lietuvių kolonija, bet giliai užjaučianti visuomenės ir apšvietos reikalams, vadovaujant gerb. kun. V. Matulaičiui. Sausio mėn. š. m. atsilankius čia gerb. kun. B. Bumšai ir paaiškinus Kolegijos bernaičiams svarbą, daugelis užsirašė steigiamosios Kolegijos nuolatiniais remėjais. Štai jų vardai:

Justinas Bružas,	\$5.00
ir auksuotą laikrodėlį vyrišką	
Ona Juknienė	\$3.00
Marijona Mitruliutė	\$3.00
Laurynas Ruktys	\$3.00
Ignas Gedvilas	\$5.00
Valerija Pikelienė	\$3.00
Mykolas Songaila	\$3.00
Pranciškus Kuriauskis	\$3.00
Feliksas Gustys	\$1.00
Jonas Adomaitis	\$4.00
Barbora Siaurienė	\$5.00
Barbora Gedvilienė	\$5.00
Marijona Vidukienė	\$3.00
Kun. V. Matulaitis	\$3.00

Jonas Lušas	\$1.00
Songalienė	\$3.00
Izabelė Lipšienė	\$3.00
Barbora Gečiutė	\$3.00

Viso

\$59.00

Mažamečiai:

Laurynas Ruktys Jr.	\$1.00
Stanislovas Ruktys	\$1.00

Viso

\$61.00

Valdyba:

L. Paukštys, Pirm.

M. Songaila, Ižd.

Marijona Mitruliutė, sek.

Remėjų pirmininku išrinktas **L. Paukštys** — 673 Pine st., Easton, Pa.

4. Kenosha, Wisc. — Kenosha nuo senai pasižymi savo veiklumu. Čia dirba uoliai ir vadovauja visam veikimui gerb. kun. S. Bystrais. Kovo 1 d. š. m. gerb. kun. klebonui pritariant vietos katalikai noriai pasižadėjo būti Kolegijos remėjais. Tuo tarpu šie asmens prisi-

dėjo savo aukomis prie šio kilnaus darbo:

Karolina Kareckienė	\$3.00
Uršulė Merkentienė	\$3.00
Kotryna Balčiunaitė	\$1.00
Dominika Valiukevičaitė ..	\$2.00
Petras Tomkevičius	\$1.00
Kazimieras Kiserauskas	\$3.00
Kun. S. Bystrais	\$2.50

Mažamečiai:

Petras Filipavičius	\$1.00
Feliksas Bartkus	\$1.00
Eugenia Pankauskaitė	\$1.00
Alfonsas Kareckas	\$1.00
Ona Kisarauskaitė	\$1.00

Viso

Įgaliotinis: **Kun. S. Bystrais.**

Remėjų Kolegijos reikalais rūpin-
tis ir toliaus apsiėmė pats gerb. kun.
**Klebonas S. Bystrais — 65 Milwaukee,
Kenosha, Wisc.**

5. Bayonne, N. J. Bayonniečiai,
gerb. Kun. P. Saurusaičiui, nenuilsta-
mam blaivybės apaštalui, vadovaujant,
neatsiliko nuo kitų prakilnių žmonių, ir
išgirdus steigiamosios Kolegijos reika-
lą, skaitlingai įsirašė į jos remėjus 16
kovo 1925 m. Štai jų vardai:

Kun. P. Saurusaitis

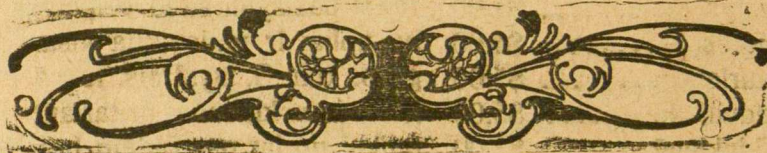
Jonas Juselis	\$3.00
Jonas Navickas	\$3.00
Magdalena Kiverienė	\$3.00
Antanas Kiveris	\$3.00
Silvestras Jurkonis	\$3.00
Kazimieras Karalevičius ..	\$3.00
Juozapas Stašiauskas	\$3.00
Magdalena Rinkevičiūtė ..	\$3.00
Jonas Matickas	\$1.00
Petras Klimas	\$3.00
Agota Strakauskienė	\$3.00
Jonas Čiurinskas	\$3.00
Valerija Bagdonienė	\$3.00
Ona Krušinskienė	\$3.00
Ona Masalskienė	\$1.00
Elena Sokienė	\$3.00
Juzė Dzetlauskienė	\$3.00
Jonas Radzevičia	\$3.00
Jieva Margevičienė	\$3.00
Juozas Eidukynas	\$3.00
Jieva Eidukynienė	\$3.00

Viso

65.00
K. Remėjų reikalais apsiėmė ru-
pintis **Jonas Juselis, 48 W. 30th st.,
Bayonne, N. J.**

Valdyba:

Pirm., **Jonas Juselis, 48 V. 30th st.**
Sokr., **Jonas Ravickas, 76 E. 22 st.**
Izd., **Antanas Kiveris, 32 V. 34 st.**

Katalikų Pasaulys.

Lietuva. "L'action Catholique" paduoda daug ir teisingų žinių iš Lietuvos katalikų gyvenimo. Minėtas laikraštis rašo, kad Lietuva yra katalikiška respublika, nes turi 80% katalikų ir 20% visų kitų tikybų kartu, k. a. žydų, protestantų, kalvinų, provoslavų ir t. t. Tas pats laikraštis išgiria Lietuvos Prezidentą, kaipo gerą praktikuojantį kataliką. Seime katalikai sudaro atstovų daugumą. Teologijos-filosofijos fakultetas turįs labai gerų profesorių. Katalikų profesorių yra daug ir kituose Lietuvos Universiteto fakultetuose. Pažymėta dvi apšvietos draugiji: "Žiburyš", ir "Saulė". Abi išlaikanti 12 gimnazijų, amerikoniškai tariant Kolegijų. Korespondentas patėmija, kad Lietuvoje dabar perdaug prisisteigė gimnazijų, o permaža domės krepiama į technikinį, agronomijos, komercijos mokymą. Visuomeniniame veikime pagiriama Lietuvių burimasis į draugijas. Jaunimo organizacija: "Pavasaris" turinti 40.000 narių, "Moterų Draugija", — 15.000 narių; "Blaivybė" — 65.000 narių. O visų skaitlingiausia organizacija tai esanti "Darbo Federacija", kuri skaitanti 100.000 narių. Iš katalikiškų laikraščių Lietuvos katalikai turį 7, o mėnesinių 8. Visos to laikraščio paminėtos iš Lietuvos žinios yra teisingos. Jau apie Lietuvą pradeda teisingų žinių gauti ir toli nuo Lietuvos leidžiamieji svetimtaučių laikraščiai.

Roma. Iš Romos pranešama, kad te nmirė J. M. kun. Theissling, vyriaus-

šias Dominikonų Ordono Vadovas-viršininkas. Kun. Theissling buvo olandas ir valdė viso pasaulio Dominikonus. Per busimą visuotinąjį Ordino delegatų suvažiavimą bus išrinktas naujas vyriausias Ordinui Vadovas.

Šveicarija. Savaitinis katalikų demokratų laikraštis: "La Croix federale", leidžiamas Noirmont, Šveicarijoje, viešai pašventė-paaukavo savo darbus, vedėjus ir savo siekius švenčiausiai Jėzaus Širdžiai, kad visuomeniniame veikime viešpatautų Kristus-Karalius. Panašus viešas pasiaukavimas gana dažnai pasitaiko kaip pavienių asmenų, taip ir ištisų šeimynų o kartais ir tautų. Panašiai atsitiko neseniausiai Ispanijoje. Zamora provincijos parlamentas oficialiai gruodžio mėnesyje padarė savo Jėzaus Švenčiausiajai Širdžiai atsidavimo aktą.

Austrija. Senovės Cistersų vienuolynas, o vėliau Engelszell pilis, buvusi kunigaikščio Pachta nuosavybė, perduota dabar Tėvams Trapistams apie už keturis milijardus Austrijos kronų.

Grekiija. Grekijos pravoslavų Bažnyčia eina kas kart silpnyn. Ją tvarkyti imasi pasaulinė valdžia. Šausio mėnesyje turkai išvijo iš Konstantinopolio Grekijos patriarką, kuris skaitėsi visų pravoslavų galva. Dabar Grekų pasaulinė valdžia padarė sutartį su Turkija. Ta sutartimi privertė buv. patriarką atsisakyti nuo savo vietos. Grekijos valdžios verčiamas patriarkas Konstantinos išsižadėjo turimos iki tol val-

džios dvasios srityje.

Kaip Grekų taip ir kitų tautų tautinės bažnyčios skursta, it šakos nukritusios nuo kamieno, kol visiškai sudžiusta...

Anglija. Anglikonai-protestonai yra pasidalinę į keletą šakų. Laikui bėgant kai kurios tos nudžiuvusios šakos

ima pamažu grįžti prie Katalikų Bažnyčios. To labai nekenčia užsikirtėliai anglikonai. Projektuoja jie sušaukti į Londoną visų anglikonų pasitarimą, kaip padarius naują reformą savo viduje. Kaip kas sako tai busias naujas žingsnis artyn prie Kat. Bažnyčios.

G e r a U ž B l o g a .

Atsitiko tai prancuzų revoliucijos metu. Minia, bedievių vadų sukurstyta, puolė naikinti visa tai, kas priminė jiems Dievą. Draskyta bažnyčios, bet dar labiau žudyta bažnyčios tarnai, kunigai ir vienuoliai.

Vieną tamsią naktį revoliucionierių gauja užpuolė Saint Aubin vienuolyną, kuomet visi vienuoliai buvo sumigę. Kol pabudo, jau plėšikai draskė vienuolyną ir žudė žiauriausiu budu nekaltus vienuolius.

Jauniausis vienuolių gyveno paskutiniame ilgo vienuolyno kambaryje. Išgirdęs triukšmą, suprato, kad čia padaryta užpuolimas. Nieko nelaukdamas išsoko per langą į sodą ir pasislėpė krumuose.

Iš krumų matė jisai, kaip žmogžudžiai, it laukiniai žvėrys, kankino jo brolius, kaip draskė vienuolyno rakančius, kaip vogė visa, kas tik jiems į rankas papuolė.

Tik štai žiuri, du revoliucionierių jo kambaryje garsiai ginčijasi del sidabrinio laikrodėlio, kurį jisai buvo pa-

likęs ant stalo. Viens plėšikų iškišo galvą per langą. Vienuolis pamatė baisų sužvėrėjusį veidą, ant kurio raudono gan plati senos žaizdos randis.

Tas veidas atrodė taip baisiai, kad vienuolis jau nuo to laiko negalėjo jo pamiršti. Jam nuolat stovėjo lyg prieš akis žmogžudžio randimi subiaurintas veidas.

Kuomet revoliucionieriai apsidirbę išėjo, anas vienuolis grįžo namo. Pasikvietęs gerų žmonių iš apielinkės, dievobaimingai palaidojo savo draugus, o patį vienuolyną sutvarkė ir apvalė.

Vienuolis pasirįžo gyventi vienas tame vienuolyne ir tarnauti apielinkės žmonėms, kiek galėjo.

Ilgus metus pasišventęs vienuolis dirbo ir meldėsi, vienų vienas gyvendamas dideliame vienuolyne.

Vieną vakarą buvo pakilusi baisi audra. Žaibavo, griaudė, lijo, vėjas užė... Vienuolis ramiai kalbėjo savo vakarines maldas. Tik štai išgirdo jisai, kad kažin kas pabarškino į duris. Vienuolis atidarė duris ir į vidų įėjo du

pakeleiviu, prašydami nakvynės. Vienuolis noriai priėmė svečius, bet pažvelgęs į vieną, vyresnįjį — nenoromis sudrebėjo. Prieš jį stovėjo tas pats baisus veidas su randimi, kurį jisai matė tą atmintiną naktį.

“Dieve mano!” — tarė sau vienuolis — “juk tai tas pats plėšikas, ką aną naktį buvo užpuolęs mūsų vienuolyną.”

Tačiau tuojaus nurimo ir maloniai pakvietė pakeleivius prie stalo vakarienės.

Po vakarienei senesnysis svečių tuojaus pradėjo rengtis į kelionę. Keistas neramumas matėsi jo veide.

“Likite čia ir pernaktvokite, — tarė vienuolis. — Audra dar nenutilo. O čia pas mane vietos užtenkamai.” Visi kambariai tušti.”

“Taip, taip” — tarė skubiai pakeleivis. — “Girdėjau apie tai, bet mes jau galime eiti.”

“O, ne, palauk, tėve,” — pasakė jaunesnysis. — “Žiurėk kaip tamsu. Mudu galiva dar kur paklysti. Pasinaudokime šeiminko “vaišingumu.”

Tą valandą senesnysis pakeleivis

išėmė iš kišenės sidabrinį laikrodėlį, bet tuojaus jį įkišo atgal ir pažvelgė į vienuolį. Jų akys susitiko. Senas plėšikas nuleido akis.

“Ne, sunau, negalime čia liktis. Aš neturėčiau čia nei valandėlei ramybės.”

“Gerai, eikite, aš jus nuvesiu į kambarį, kur nebuvo tekėjusi nekaltųjų kraujas.” Ten galėsite ramiai miegoti. Ten tik gulėjo ant stalo sidabrinis laikrodėlis”.

Išgirdęs tai senesnysis keleivis, puolė ant kelių prieš vienuolį.

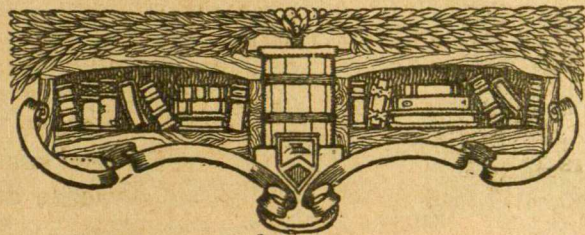
“Dovanok man, tėve, — sudejavo — “tu žinai, kas aš esu.”

“Taip! — atsakė vienuolis maloniai. — “Aš tuojaus Tamistą pažinau. Bet visa širdimi Tamstai dovanuju.”

Nuėjo tad senas žmogžudis su savo sunumi į aną kambarėlį, bet negalėjo užmigti. Išpažino savo sunui visą savo nedorybę, kuri per ilgus metus jį taip baisiai kankino.

Anksti rytą atsikėlęs nuėjo pas vienuolį, atliko gerą išpažintį ir susitakė su Dievu.

Atrado tuomet jisai ramybę, kurios veltui ieškojo per tiek metų.

Klausimai ir Atsakymai

Dažna Komunija.

KLAUSIMAS. Man dar būnant Lietuvoje, kunigas neleido eiti dažniau prie šv. Komunijos kaip kas mėnuo. O čia Amerikoje matau kai kuriuos asmenis einant nedėlioj prie išpažinties, o pas kai per ištisą savaitę einant prie Komunijos. Ar taip galima daryti, ar nėra nuodėmės?

Girios Zvikelis.

ATSAKYMAS. Eiti dažnai prie Komunijos, jeigu tik nuodėmklausis leidžia ir nėra sunkiai nusikalsta, netik galima, bet ir labai pagirtina. Kartais atsitinka, kad kunigas neleidžia dažnai eiti prie Komunijos delei tam tikrų priežasčių, bet tai nėra taisyklė, kad visiems neleistų. Ir Tamsta, Zvikeli, pabandyk išgyventi nenusikaltes kurį laiką, pamatysi, kaip nuodėmklausis ir sveikam leis dažnai prie šv. Komunijos eiti. Tik priimant švenč. Sakramentą reikia pasirūpinti gerai prisirengti, o priėmus karštai padėkoti Jėzui už taip didelę Jo malonę.

Kojų plovimas.

KLAUSIMAS. Evangelijoje randame, kad V. Jėzus, valgydamas paskutinę vakarienę, nuplovė apaštalams kojas ir sakė darykite tai mano atminimui taip kaip ir lauždamas duoną sakė tą patį: darykite tai mano atminimui. Tai kodėl dabar kunigai žmonėms kojų neplauna? Juk tai Jėzaus pasakymas ir palikimas.

Girios Zvikelis.

ATSAKYMAS. Norėtume tikėti, kad

Tamsta kojas namie nusiplauni ir nereikalauji, kad kas bažnyčioje Tamstai kojas plautų. Juk nei pats to nenorėtum.

Paskutinės vakariinės metu kilo apaštaly tarpe ginčas, kas jų tarpe rodosi didžiausias. V. Jėzus panorėjo jiems duoti pamokinimą savo pavyzdžiu. Jisai kėlėsi nuo stalo, padėjo savo viršutinius rubus ir persijusė su drobule. Po to pripylė į praustuvę vandens ir pradėjo mazgoti savo mokiniams kojas, o su drobule šluostyti. Ir Petruui ir visiems, kitiems apaštalams Jėzus numazgojo kojas, vėl pasiėmė savo drabužius ir prie stalo sėdęs juos mokino: “Pagonių karaliai viešpatuoja jiems ir kurie turi valdžios ant jų, vadinasi geradariai. Jus-gi ne taip; bet kurs tarp jūsų yra didžiausias, tepasidaro kaip mažiausias, ir kas yra viršininkas, tebuna kaip tarnas. Nes kas didesnis: tas, kurs sėdi prie stalo, ar kurs tarnauja? Argi ne kurs sėdi prie stalo? (Luk. 22, 25—27). “Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu, ir gerai sakote, nes aš esu. Taigi, jei aš, Viešpats ir Mokytojas, mazgojau jūsų kojas, tai ir jūs turite vienas kitam mazgoti kojas, nes aš daviau jums pavyzdį, kad, kaip aš dariau, taip ir jūs darytumėt.” (Jon. 13, 13—15). Apaštalai gerai suprato Jėzaus pamokinimą, kad reikia būti nužemintos širdies. Ir mes šv. Evangelijoje, nei Apaštaly Darbuos, ar jų laikuos nerandame, kad būtų kitaip suprātę, kad imtų atėjusiems bažnyčioje žmonėms kojas mazgoti. Bet Bažnyčia ir šį atsitikimą panaudoja savo apeigose, bu-

tent Didžiajam Ketverge. Vyskupas katedroje plauja dvylikai pavargėlių kojas, jas nuplovęs nušluosto ir pabučiuoja, viešai darydamas nusižeminimo aktą.

Jeigu ir Tamsta, Zuikeli, pateksi į tos dvylikos skaičių, ir Sveikam vyskupas nuplaus kojas, bet tik vieną kartą metuose, — Didžiajame Ketverge. Patartume nelaukti taip ilgai ir pačiam apsirupinti maždaug kas subatvakaris.

Šventa diena.

KLAUSIMAS. Ar nėra nuodėmės šventoje dienoje laišką ar ką kitą rašyti?

Girios Zuikelis.

ATSAKYMAS. Nei kokios nuodėmės nėra šv. dieną laišką ar ką kitą rašyti.

Sveikutis galėtumei atliekamam laikui šventą dieną parašyti mums žinelių į "Laivą" iš savo krašto. Už jas butume ir mes ir "Laivo" skaitytojai Tamstai dėkingi.

Mišios į Vilnių.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti per "Laivą" koku lengviausiu budu galima būtų užpirkti šv. Mišias Vilniuje prie šv. Panos Marijos Aušros Vartuose. Mano brolis iš Tauragės prašo jam pagelbėti pažadus išpildyti ir nusiųsti šv. Mišioms auką prie Aušros Vartų Švenč. Panelės, bet nei aš pati nežinau kaip tai padaryti. Prašau patarti.

J. Šaulinskienė iš Ladd, Ill.

ATSAKYMAS. Šv. Mišioms aukas geriausia siųsti J. M. Vilniaus Vyskupo Jurgio Matulevičiaus vardu. Reikia ban-

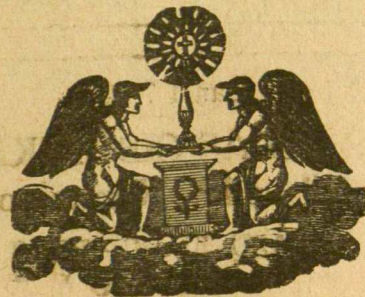
koje išpinkti čekį ir įdėjus į registruotą laišką, kuriam būtų paaiškinimas kokiems tikslams siunčiami pinigai, užadresuoti: Europe, via Poland. Jego Ekscelencija Ks. Biskup Wilenski Jerzy Matulewicz, Wilno." Jeigu-gi Tamstai pačiai tas sunku, ar nepatogu padaryti, išpirkus "money order", ar tą keletą dolerių registruotame laiške įdėjus pasiųsti "Laivo" redakcijai 2334-So. Oakley ave. Chicago, Ill., o "Laivas" kaip kitiems, taip ir Tamstai patarpininkaus.

Pažadai.

KLAUSIMAS. Ar bus išpildyti pažadai, jeigu aš čia Amerikoje užpirksiu šv. Mišias už mano brolių, kuris pasižadėjo tai padaryti Aušros Vartuose, Vilniuje? Jam galėčiau parašyti, kad jo noras išpildytas. Ar būtų gerai, ar ne?

J. Š. iš Ladd, Ill.

ATSAKYMAS. Brolio noro neišpildytumei, jį prigautumei ir jo apžadams neužgana padarytumei. Padaryk, kaip brolis prašo, o bus viskas tvarkoje.

LIETUVOS ŽINIOS.

Varžytinės sidabro monetoms kalti.

Finansų ministerija paskelbė varžytines sidabrinėms monetoms kalti. Po 1 litą bus kalama 4 milijonai monetų, po 2 litų 3 milijonai, ir po 5 litus 1 milijonas.

Suimtas dolerių prisivintojas. Kriminalinė Kauno policija sulaikė įtariamą

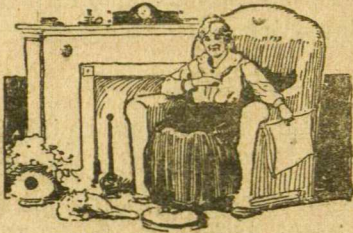
pasivavinus dolerių laiškanešį Ant. Lazembą, kuris prisipažino praplėsdavęs iš Amerikos siunčiamus laiškus. Suimtasai perduotas atatinkamai instancijai.

AUKOS.

T. Kazimierui akims gydyti.

Agota Mažeikaitė	\$3.00
Barbora Nartuševičienė	\$2.00
Viso	\$5.00.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Rastus.

Pasiekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.